

sepärrast igga pu, mis head wilja ei kaäna,
raiuatäse mahha, ja wisfatakse tullesse.

Mat. 3, 10. Luk. 3, 9. Siis ta mõdes:
Minna ka oäen nisuggane pu, üks Jummalas
kattmata, kes on iggawesse hukatusse wäart.
Ja ei läind se mõtte temma melest mitte ennam
ära, ja temma südda tunnistas temmale keik
ta pattud ni selgeste ülles, et ta omma õnnis-
tusse eest, sure hõlega murret hakkas kandma.
Temma põris omma Jummalas pole, ja ellas
jummalas kartusse sees omma ello otsani.

Siinna, kes sa sedda loed, arwa kohhe sedda
salmi ennese peäle, ja anna ennast omma Dn-
nisteggia armust ka ühheks heaks puuks tehja.

~~~~~